

IN

Vaig néixer l'any 1985, ni movida ni grunge, al mig de tot. He crescut a Granollers i m'hi he quedat. Malgrat tot, té un no sé què que es fa estimar, potser que és casa meva i que jo sóc una persona molt familiar. He pogut estudiar el què m'ha vingut de gust, i disfruto de la feina que faig. De moment poca cosa més puc dir, però tinc molts projectes de futur per omplir al màxim la petita biografia vital! D'aquí a un temps repetim la pregunta?

"Potser toca que la societat es regís per un model més femení"

Petita biografia de gustos: què t'agrada i què no suportes de menjar/beure/llegir/art i el que se t'acudeixi...

La veritat és que hi ha poques coses que no suport. Especialment de menjar, m'encanta provar-ho tot i mai quedo tipa. Tinc sort! I coses que m'agraden... ja puc dir que fa uns anys, i per culpa d'uns bons amics, que he descobert els jocs de taula d'autor. És un vici. M'hi passaria hores. Sempre acompanyada de la meva gent, per riure una estona i anar a dormir tard. Si mai fés fortuna en el món del joc, m'ho gastaria tot en bitllets d'avió, això ho tinc claríssim.

Defineix segons el teu diccionari personal les paraules: Home, Dona, Igualtat, Felicitat.

És complicat definir aquestes 4 paraules sense un context clar... Home, "home" poden ser moltes coses. Els "homes", com diu Manel a una cançó, poden ser els que paguen un vermut o arreglen una porta. Però a casa meva jo era la que programava el vídeo, i em sento molt dona, molt femení. I les "dones" som el que volguem ser, ho som tot. Quan t'ho plantejges és complicat definir-ho. Però ho resumiria dient que ser home o ser dona és ser el que tu et sentis. Igualtat és l'objectiu de la societat, però sense perdre de vista mai el que ens fa diferents! M'agrada reivindicar-me com a dona, i que els homes es reivindicuin també! La Felicitat potser són coses petites, potser és un estat d'ànim general. A mi em fa feliç la meva gent, el dia del meu aniversari, trobar-me amb els meus cosins, passejar pels llocs com una turista...

En què estàs embolicada ara?

En massa coses. Molta roba i poc sabó que diuen. Estic planificant unes vacances low-cost i treballant en un guió. A part de la feina del dia a dia!

Com és un dia a dia normal per tu?

He tornat a ser usuària de Renfe —i confesso que ho enyorava—, i vaig i vinc

**DONES
SALVATGES**

Berta Diumaró

La Berta Diumaró és ben coneguda pel seu dinamisme, una sensació i una situació que sap transmetre a la gent que viu amb ella. Com sigui que és jove... té uns quants projectes en marxa, però com tots/es les joves té problemes per trobar el camí que la permeti descobrir el seu futur. Lluita per aconseguir-ho i ho fa amb entusiasme. Hi ha coses que l'agraden especialment: els bons amics, la bona taula, anar a dormir tard... Sobre el món diu, tot convençuda que "tenim un full en blanc al davant". I diu també que... té milions de defectes, per la qual cosa demana disculpes. És... la Berta.

de Barcelona. Quan torno a Granollers tinc ganes de voltar, berenar i mirar d'enganxar la meva mare o la meva germana pel centre. Sovint em toca anar ràpid a casa per avançar feina i treballar en els projectes propis (per tenir caps de setmana més tranquils). Si a quarts de 10 estic mirant una sèrie des del sofà (i amb l'Esteve) és que el dia ha anat bé!

Com està el món, oi? Què li passa? Què ens passa? Què hem de fer?

El món està mogut, o fart. Suposo que ja tocava una mica de canvi, aire nou. És fàcil parlar-ne i dir-ne "moment de canvi" quan tens feina, i a la família i als amics les coses els van bé. De totes maneres, no passem per una situació fàcil. La gent de la nostra generació hem crescut amb una visió del món i unes expectatives que no han encaixat amb el que ens hem trobat un cop entrada a la vida adulta. Ara tenim un món, una societat i un país que pot donar la volta a les coses. Tenim un full en blanc al davant, i això fa molta por però també és motivador. Penso que el que hem de fer és "no deixar de fer res".

Quin és el paper de la dona en tot plegat?, i de la dona com a agent artístic?

És un moment on podem parlar de tot i on és bo parlar de tot. Em sap molt greu

quan ens diuen "això no toca" o "els problemes reals". Els canvis profunds abracen tots els aspectes de la societat. Amb això vull dir que la dona, com a agent, cal que també es reivindicui. Potser toca que la societat es regís per un model més femení, amb una visió més global. No estic d'acord amb la paritat com a número, com a obligació. Crec en la meritocràcia més enllà del gènere, però sí que cal ser conscients del tarannà que aporten els homes o les dones i potser cal que el món faci un canvi de "xip", i giri cap a una estructura més en femení. M'explico?

Com vas de salvatgisme?

Ui, sóc massa tímida. Tot i que he de confessar que quan em desperto tinc una mica de mala lluna. Això compta com a "salvatgisme"?

Les tres coses bones teves són... i les tres coses que és millor no explicar...

Em considero una persona hospitalària (tot i que la paraula és una mica "lletja"), per ser hospitalari suposo que cal ser generós i confiat. M'agrada pensar que les persones són bones persones. I coses meves que més val no explicar, no les explicaré! Més d'un ja deu haver patit els meus milions de defectes. Demano disculpes públicament!

Marina Martori

OUT

Sempre és difícil la pregunta "biografia laboral", m'agradaria que no es separés de la "biografia professional" o "personal", però és complicat! He treballat on he volgut i on m'han deixat. Des de a La Gralla per Sant Jordi a la Generalitat com a tècnic de cultura. He fet feina fantàstica sense veure ni un duro i m'han pagat per coses avorridíssimes. Ara mateix combino el tren diari cap a la feina en una productora de Barcelona amb projectes personals que em motiven moltíssim.

Regala'm una cita literària:

Jo no tinc ales perquè els omòplats tornen a ser omòplats si tu no els mires. I tu que no tens esma per volar. De tan a prop del terra, ja no caurem. I estimar és caure. (Del poema Pistes de Maria Calafell)